

दंष्ट्राकरालवदने शिरोमालाविभूषणे।
 चामुण्डे मुण्डमथने नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १९ ॥
 लक्ष्मि लज्जे महाविद्ये श्रद्धे पुष्टि स्वधे ध्रुवे।
 महारात्रि महामाये नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ २० ॥
 मेधे सरस्वति वरे भूति बाभ्रवि तामसि।
 नियते त्वं प्रसीदेशे नारायणि नमोऽस्तुते ॥ २१ ॥
 सर्वस्वरूपे सर्वेशे सर्वशक्तिसमन्विते।
 भयेभ्यस्त्राहि नो देवि दुर्गे देवि नमोऽस्तु ते ॥ २२ ॥
 एतत्ते वदनं सौम्यं लोचनत्रयभूषितम्।
 पातु नः सर्वभूतेभ्यः कात्यायनि नमोऽस्तु ते ॥ २३ ॥
 ज्वालाकरालमत्युग्रमशेषासुरसूदनम्।
 त्रिशूलं पातु नो भीतेर्भद्रकालि नमोऽस्तु ते ॥ २४ ॥
 हिनस्ति दैत्यतेजांसि स्वनेनापूर्य या जगत्।
 सा घण्टा पातु नो देवि पापेभ्यो नः सुतानिव ॥ २५ ॥
 असुरासृग्वसापङ्कचर्चितस्ते करोज्वलः।
 शुभाय खड्गो भवतु चण्डिके त्वां नता वयम् ॥ २६ ॥
 रोगानशेषानपहंसि तुष्टा रुष्टा तु कामान् सकलानभीष्टान्।
 त्वामाश्रितानां न विपन्नराणां त्वामाश्रिता ह्याश्रयतां प्रयान्ति ॥ २७ ॥
 एतत्कृतं यत्कदनं त्वयाद्य धर्मद्विषां देवि महासुराणाम्।
 रूपैरनेकैर्बहुधात्ममूर्ति कृत्वाम्बिके तत्प्रकरोति कान्या ॥ २८ ॥
 विद्यासु शास्त्रेषु विवेकदीपेष्वद्येषु वाक्येषु च का त्वदन्या।
 ममत्वगर्तेऽतिमहान्धकारे विभ्रामयत्येतदतीव विश्वम् ॥ २९ ॥
 रक्षांसि यत्रोग्रविषाश्च नागा यत्रारयो दस्युबलानि यत्र।
 दावानलो यत्र तथाब्धिमध्ये तत्र स्थिता त्वं परिपासि विश्वम् ॥ ३० ॥
 विश्वेश्वरि त्वं परिपासि विश्वं विश्वात्मिका धारयसीति विश्वम्।
 विश्वेशवन्द्या भवती भवन्ति विश्वाश्रया ये त्वयि भक्तिनम्राः ॥ ३१ ॥
 देवि प्रसीद परिपालय नोऽरिभीतेर्नित्यं यथासुरवधादधुनैव सद्यः।
 पापानि सर्वजगतां प्रशमं नयाशु उत्पातपाकजनितांश्च महोपसर्गान् ॥ ३२ ॥
 प्रणतानां प्रसीद त्वं देवि विश्वार्तिहारिणि।
 त्रैलोक्यवासिनामीड्ये लोकानां वरदा भव ॥ ३३ ॥

Hymns from the Chandi

ॐ नमश्चण्डिकायै ॥

ब्रह्मकृतदेवीस्तुतिः ॥

त्वं स्वाहा त्वं स्वधा त्वं हि वषट्कारः स्वरात्मिका ।

सुधा त्वमक्षरे नित्ये त्रिधा मात्रात्मिका स्थिता ॥ १ ॥

अर्धमात्रा स्थिता नित्या यानुच्चार्याविशेषतः ।

त्वमेव सा त्वं सावित्री त्वं देव जननी परा ॥ २ ॥

त्वयैतद्वार्यते विश्वं त्वयैतत्सृज्यते जगत् ।

त्वयैतत्पाल्यते देवि त्वमत्स्यन्ते च सर्वदा ॥ ३ ॥

विसृष्टौ सृष्टिरूपा त्वं स्थितिरूपा च पालने ।

तथा संहतिरूपान्ते जगतोऽस्य जगन्मये ॥ ४ ॥

महाविद्या महामाया महामेधा महास्मृतिः ।

महामोहा च भवती महादेवी महासुरी ॥ ५ ॥

प्रकृतिस्त्वं च सर्वस्य गुणत्रयविभाविनी ।

कालरात्रिर्महारात्रिर्मोहरात्रिश्च दारुणा ॥ ६ ॥

त्वं श्रीस्त्वमीश्वरी त्वं हीस्त्वं बुद्धिर्बोधलक्षणा ।

लज्जा पुष्टिस्तथा तुष्टिस्त्वं शान्तिः क्षान्तिरेव च ॥ ७ ॥

खड्गिनी शूलिनी घोरा गदिनी चक्रिणी तथा ।

शङ्खिनी चापिनी बाणभुशुण्डीपरिघायुधा ॥ ८ ॥

सौम्या सौम्यतराशेषसौम्येभ्यस्त्वतिसुन्दरी ।

परापराणां परमा त्वमेव परमेश्वरी ॥ ९ ॥

यच्च किञ्चित्कचिद्वस्तु सदसद्वाखिलात्मिके ।

तस्य सर्वस्य या शक्तिः सा त्वं किं स्तूयसे मया ॥ १० ॥

यया त्वया जगत्स्रष्टा जगत्पाताति यो जगत् ।

सोऽपि निद्रावशं नीतः कस्त्वां स्तोतुमिहेश्वरः ॥ ११ ॥

विष्णुः शरीरग्रहणमहमीशान एव च ।

कारितास्ते यतोऽतस्त्वां कः स्तोतुं शक्तिमान्भवेत् ॥ १२ ॥

सा त्वमित्थं प्रभावैः स्वैरुदारैर्देवि संस्तुता ।

मोहयैतौ दुराधर्षावसुरौ मधुकैटभौ ॥ १३ ॥

प्रबोधं च जगत्स्वामी नीयतामच्युतो लघु ।

बोधश्च क्रियतामस्य हन्तुमेतौ महासुरौ ॥ १४ ॥

विद्याः समस्तास्तव देवि भेदाःस्त्रियः समस्ताः सकला जगत्सु ।

त्वयैकया पूरितमम्बयैतत्का ते स्तुतिः स्तव्यपरापरोक्तिः ॥ ४ ॥

सर्वभूता यदा देवी भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ।

त्वं स्तुता स्तुतये का वा भवन्तु परमोक्तयः ॥ ५ ॥

सर्वस्य बुद्धिरूपेण जनस्य हृदि संस्थिते ।

स्वर्गापवर्गदे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ६ ॥

कलाकाष्ठादिरूपेण परिणामप्रदायिनि ।

विश्वस्योपरतौ शक्ते नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ७ ॥

सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके ।

शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ८ ॥

सृष्टिस्थितिविनाशानां शक्तिभूते सनातनि ।

गुणाश्रये गुणमये नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ९ ॥

शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे ।

सर्वस्यार्तिहरे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १० ॥

हंसयुक्तविमानस्थे ब्रह्माणीरूपधारिणि ।

कौशाम्भःक्षरिके देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ११ ॥

त्रिशूलचन्द्राहिधरे महावृषभवाहिनि ।

माहेश्वरीस्वरूपेण नारायणि नमोऽस्तुते ॥ १२ ॥

मयूरकुक्कुटवृते महाशक्तिधरेऽनघे ।

कौमारीरूपसंस्थाने नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १३ ॥

शङ्खचक्रगदाशार्ङ्गगृहीतपरमायुधे ।

प्रसीद वैष्णवीरूपे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १४ ॥

गृहीतोग्रमहाचक्रे दंष्ट्रोद्धृतवसुन्धरे ।

वराहरूपिणि शिवे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १५ ॥

नृसिंहरूपेणोग्रेण हन्तुं दैत्यान् कृतोद्यमे ।

त्रैलोक्यत्राणसहिते नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १६ ॥

किरीटिनि महावज्रे सहस्रनयनोज्ज्वले ।

वृत्रप्राणहरे चैन्द्रि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १७ ॥

शिवदूतीस्वरूपेण हतदैत्यमहाबले ।

घोररूपे महारावे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १८ ॥

या देवी सर्वभूतेषु लक्ष्मीरूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २० ॥
 या देवी सर्वभूतेषु वृत्तिरूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २१ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु स्मृतिरूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २२ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु दयारूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २३ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु तुष्टिरूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २४ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु मातृरूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २५ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु भ्रान्तिरूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २६ ॥
 इन्द्रियाणामधिष्ठात्री भूतानां चाखिलेषु या।
 भूतेषु सततं तस्यै व्याप्तिदेव्यै नमो नमः ॥ २७ ॥
 चित्तिरूपेण या कृत्स्नमेतद् व्याप्य स्थिता जगत्।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २८ ॥
 स्तुता सुरैः पूर्वमभीष्टसंश्रयात्तथा सुरेन्द्रेण दिनेषु सेविता।
 करोतु सा नः शुभहेतुरीश्वरी शुभानि भद्राण्यभिहन्तु चापदः ॥ २९ ॥
 या साम्प्रतं चोद्धतदैत्यतापितैरस्माभिरीशा च सुरैर्नमस्यते।
 या च स्मृता तत्क्षणमेव हन्ति नः सर्वापदो भक्तिविनम्रमूर्तिभिः ॥ ३० ॥

इन्द्रादिकृतनारायणीस्तुतिः

देवि प्रपन्नार्तिहरे प्रसीद प्रसीद मातर्जगतोऽखिलस्य।
 प्रसीद विश्वेश्वरि पाहि विश्वं त्वमीश्वरी देवि चराचरस्य ॥ १ ॥
 आधारभूता जगतस्त्वमेका महीस्वरूपेण यतः स्थितासि।
 अपां स्वरूपस्थितया त्वयैतदाप्यायते कृत्स्नमलङ्घ्यवीर्ये ॥ २ ॥
 त्वं वैष्णवीशक्तिरनन्तवीर्या विश्वस्य बीजं परमासि माया।
 सम्मोहितं देवि समस्तमेतत्त्वं वै प्रसन्ना भुवि मुक्तिहेतुः ॥ ३ ॥

देव्या यया ततमिदं जगदात्मशक्त्या निःशेषदेवगणशक्तिसमूहमूर्त्या।
 ताम्बिकामखिलदेवमहर्षिपूज्यां भक्त्या नताः स्म विदधातु शुभानि सा नः ॥ १ ॥
 यस्याः प्रभावमतुलं भगवाननन्तो ब्रह्मा हरश्च न हि वक्तुमलं बलं च।
 सा चण्डिकाखिलजगत्परिपालनाय नाशाय चाशुभभयस्य मतिं करोतु ॥ २ ॥
 या श्रीः स्वयं सुकृतिनां भवनेष्वलक्ष्मीःपापात्मनां कृतधियां हृदयेषु बुद्धिः।
 श्रद्धा सतां कुलजनप्रभवस्य लज्जा तां त्वां नताः स्म परिपालय देवि विश्वम् ॥ ३ ॥
 किं वर्णयाम तव रूपमचिन्त्यमेतत् किञ्चातिवीर्यमसुरक्षयकारि भूरि।
 किं चाहवेषु चरितानि तवाति यानि सर्वेषु देव्यसुरदेवगणादिकेषु ॥ ४ ॥
 हेतुः समस्तजगतां त्रिगुणापि दोषैर्न ज्ञायसे हरिहरादिभिरप्यपारा।
 सर्वाश्रयाखिलमिदं जगदंशभूतमव्याकृता हि परमा प्रकृतिस्त्वमाद्या ॥ ५ ॥
 यस्याः समस्तसुरता समुदीरणेन तृप्तिं प्रयाति सकलेषु मखेषु देवि।
 स्वाहासि वै पितृगणस्य च तृप्तिहेतुरुच्चार्यसे त्वमत एव जनैः स्वधा च ॥ ६ ॥
 या मुक्तिहेतुरविचिन्त्यमहाव्रता त्वमभ्यस्यसे सुनियतेन्द्रियतत्त्वसारैः।
 मोक्षार्थिभिर्मुनिभिरस्तसमस्तदोषैर्विद्यासि सा भगवती परमा हि देवि ॥ ७ ॥
 शब्दात्मिका सुविमलर्ग्यजुषां निधानमुद्गीथरम्यपदपाठवतां च साम्नाम्।
 देवि त्रयी भगवती भवभावनाय वार्तासि सर्वजगतां परमार्तिहन्त्री ॥ ८ ॥
 मेधासि देवि विदिताखिलशास्त्रसारा दुर्गासि दुर्गभवसागरनौरसङ्गा।
 श्रीः कैटभारिहृदयैककृताधिवासा गौरी त्वमेव शशिमौलिकृतप्रतिष्ठा ॥ ९ ॥
 ईषत्सहासममलं परिपूर्णचन्द्रबिम्बानुकारि कनकोत्तमकान्तिकान्तम्।
 अत्यद्भुतं प्रहृतमात्तरुषा तथापि वक्रं विलोक्य सहसा महिषासुरेण ॥ १० ॥
 दृष्ट्वा तु देवि कुपितं भ्रुकुटीकरालमुद्यच्छशाङ्कसदृशच्छवि यन्न सद्यः।
 प्राणान् मुमोच महिषस्तदतीव चित्रं कैर्जीव्यते हि कुपितान्तकदर्शनेन ॥ ११ ॥
 देवि प्रसीद परमा भवती भवाय सद्यो विनाशयसि कोपवती कुलानि।
 विज्ञातमेतदधुनैव यदस्तमेतन्नीतं बलं सुविपुलं महिषासुरस्य ॥ १२ ॥
 ते सम्मता जनपदेषु धनानि तेषां तेषां यशांसि न च सीदति धर्मवर्गः।
 धन्यास्त एव निभृतात्मजभृत्यदारा येषां सदाभ्युदयदा भवती प्रसन्ना ॥ १३ ॥
 धर्म्याणि देवि सकलानि सदैव कर्माण्यत्याहतः प्रतिदिनं सुकृती करोति।
 स्वर्गं प्रयाति च ततो भवती प्रसादाल्लोकत्रयेऽपि फलदा ननु देवि तेन ॥ १४ ॥
 दुर्गे स्मृता हरसि भीतिमशेषजन्तोः स्वस्थैः स्मृता मतिमतीव शुभां ददासि।
 दारिद्र्यदुःखभयहारिणि का त्वदन्या सर्वोपकारकरणाय सदाद्र्चित्ता ॥ १५ ॥

एभिर्हतैर्जगदुपैति सुखं तथैते कुर्वन्तु नाम नरकाय चिराय पापम्।
 सङ्ग्राममृत्युमधिगम्य दिवं प्रयान्तु मत्वेति नूनमहितान्विनिहंसि देवि ॥ १६ ॥
 दृष्ट्वैव किं न भवती प्रकरोति भस्म सर्वासुरानरिषु यत्प्रहिणोषि शस्त्रम्।
 लोकान्प्रयान्तु रिपवोऽपि हि शस्त्रपूता इत्थं मतिर्भवति तेष्वपि तेऽतिसाध्वी ॥ १७ ॥
 खड्गप्रभानिकरविस्फुरणैस्तथोग्रैः शूलाग्रकान्तिनिवहेन दृशोऽसुराणाम्।
 यन्नागता विलयमंशुमदिन्दुखण्डयोग्याननं तव विलोकयतां तदेतत् ॥ १८ ॥
 दूर्ध्वत्तवृत्तशमनं तव देवि शीलं रूपं तथैतदविचिन्त्यमतुल्यमन्यैः।
 वीर्यं च हन्तु हतदेवपराक्रमाणां वैरिष्वपि प्रकटितैव दया त्वयेत्थम् ॥ १९ ॥
 केनोपमा भवतु तेऽस्य पराक्रमस्य रूपं च शत्रुभयकार्यतिहारि कुत्र।
 चित्ते कृपा समरनिष्ठुरता च दृष्टा त्वय्येव देवि वरदे भुवनत्रयेऽपि ॥ २० ॥
 त्रैलोक्यमेतदखिलं रिपुनाशनेन त्रातं त्वया समरमूर्धनि तेऽपि हत्वा।
 नीता दिवं रिपुगणा भयमप्यपास्तमस्माकमुन्मदसुरारिभवं नमस्ते ॥ २१ ॥
 शूलेन पाहि नो देवि पाहि खड्गेन चाम्बिके।
 घण्टास्वनेन नः पाहि चापज्यानिःस्वनेन च ॥ २२ ॥
 प्राच्यां रक्ष प्रतीच्यां च चण्डिके रक्ष दक्षिणे।
 भ्रामणेनात्मशूलस्य उत्तरस्यां तथेश्वरि ॥ २३ ॥
 सौम्यानि यानि रूपाणि त्रैलोक्ये विचरन्ति ते।
 यानि चात्यन्तघोराणि तै रक्षास्मांस्तथा भुवम् ॥ २४ ॥
 खड्गशूलगदादीनि यानि चास्त्राणि तेऽम्बिके।
 करपल्लवसङ्गीनि तैरस्मात्रक्ष सर्वतः ॥ २५ ॥

देवगणकृतापराजितास्तुतिः

नमो देव्यै महादेव्यै शिवायै सततं नमः।
 नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियताः प्रणताः स्म ताम् ॥ १ ॥
 रौद्रायै नमो नित्यायै गौर्यै धात्र्यै नमो नमः।
 ज्योत्स्नायै चेन्दुरूपिण्यै सुखायै सततं नमः ॥ २ ॥
 कल्याण्यै प्रणता वृद्ध्यै सिद्ध्यै कुर्मो नमो नमः।
 नैर्ऋत्यै भूभृतां लक्ष्यै शर्वाण्यै ते नमो नमः ॥ ३ ॥
 दुर्गायै दुर्गपारायै सारायै सर्वकारिण्यै।
 ख्यात्यै तथैव कृष्णायै धूम्रायै सततं नमः ॥ ४ ॥

अतिसौम्यातिरौद्रायै नतास्तस्यै नमो नमः।
 नमो जगत्प्रतिष्ठायै देव्यै कृत्यै नमो नमः ॥ ५ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु विष्णुमायेति शब्दिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ६ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु चेतनेत्यभिधीयते।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ७ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु बुद्धिरूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ८ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु निद्रारूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ९ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु क्षुधारूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १० ॥
 या देवी सर्वभूतेषु छाया रूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ११ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु शक्तिरूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १२ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु तृष्णारूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १३ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु क्षान्तिरूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १४ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु जातिरूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १५ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु लज्जारूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १६ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु शान्तिरूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १७ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु श्रद्धारूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १८ ॥
 या देवी सर्वभूतेषु कान्तिरूपेण संस्थिता।
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १९ ॥